

cuv.	categ.	def.
AA	ij	AA interj. exclamație de mirare
AB	pf	AB pref. („îndepărtare“, „separare“, „lipsă“); prep. în locuțiuni latine folosite și în limba română (ex. A povesti <i>ab initio</i> = de la început)
AC	sn	AC, <i>ace</i> , s.n. Obiect mic de metal, ascuțit la un capăt și prevăzut la celălalt cu o gaură, prin care trece ața, care servește la cusut.
AD	pf	AD pref. („adaos“); prep. în locuțiuni latine folosite și în limba română (ex. A interpreta ceva <i>ad litteram</i> = exact ca în text; textual)
AH	ij	AH interj. exclamație de durere, teamă, părere de rău, milă, deznădejde; mulțumire, admirație, dragoste; ciudă.
AI	sm	AI, <i>ai</i> , s.m. (reg.) usturoi; s.m. mic mamifer din Am. Sud; interj. exclamație de durere, spaimă, uimire; interogativ: <i>Nu înțelegi, ai?</i> ; vezi AL
AL	art	AL, <i>a, ai, ale</i> . Art. posesiv sau genitival, înaintea pronumelui posesiv sau a substantivului; art. înaintea numeralelor ordinale: <i>al doilea</i>
AM	vb	AM prez. pers. I al verbului <i>a avea</i> ; auxiliar la formarea perfectului compus: <i>Am venit</i> .
AN	sm	AN, <i>ani</i> , s.m. Perioadă de timp care corespunde unei revoluții a Pământului în jurul Soarelui și care cuprinde 12 luni
AR	sm	AR, <i>ari</i> , s.m. Unitate de măsură pentru suprafețele de teren, egală cu 100 m ²
AS	sm	AS, <i>ași</i> , s.m. 1. Monedă romană de aramă sau de bronz. 2. Carte de joc marcată cu un singur punct sau semn.
AT	sm	AT, <i>ați</i> , s.m. (înv. și reg.) cal turcesc, cal bun de călărie; armăsar; monedă divizionară din Laos.
AU	ij	AU interj. Exclamație de durere, mirare etc.; prez. III pl. al vb. <i>a avea</i> ; auxiliar perf. compus: <i>Au venit</i> ; conj. (înv. și pop.) Sau, ori.
AX	sn	AX, <i>axe / axuri</i> , s. n. 1. Organ cilindric al unei mașini; osie. 2. <i>Ax cerebrospinal</i> = ansamblu anatomic format din creier și măduva spinării.
AZ	sm	AZ s.m. (înv.) 1. numele primei litere a alfabetului chirilic 2. eu (în zapise, înaintea numelui propriu).
BA	adv	BA, adv. <i>Ba nu te duci!</i> ; conj. <i>Ba plânge, ba râde</i> . BĂ, interj. (Arg.) Măi.
BI	pf	BI- Element de compunere (= „de două ori“, „dublu“) care servește la formarea de adjective și substantive: <i>bianual, binom</i> .
BU	ij	BU interj. Imită zgomotul unei mașini, al vântului etc.
CA	prep	CA, adv. La fel cu, precum, după cum: <i>verde ca prazul</i> ; conj. (Urmat de „să“); CĂ conj. Introduce prop. subord.: <i>Am spus că nu pot veni</i>
CE	pron	CE pron. interogativ: <i>Ce ai?</i> ; pron. relativ: <i>Care</i> . ◇ Expr. <i>Pe zi ce trece ...</i>
CI	adv	CI conj. (Ba) dimpotrivă. <i>Nu avea băieți, ci numai fete</i> .
CO	pf	CO- Element de compunere (= „împreună cu“) care servește la formarea unor substantive sau verbe: <i>coautor</i> ;
CU	prep	CU prep. Introduce un atribut, complement etc. <i>„pahar cu lapte“, „vino cu mine“ ...</i>
DA	vb	DA ¹ adv. Răspuns afirmativ. DA ² , <i>dau</i> , vb. I. I. Tranz. 1. A întinde, a înmâna cuiva ceva; a oferi.
DE	prep	DE prep.; conj. <i>„de trei codrii de aramă“ ...</i> interj. <i>„Apoi de! ce să-ți fac!“</i>
DI	ij	DI interj. (se folosește pentru a îndemna caii la mers)
DO	sm	DO s. m. invar. Unul dintre cele șapte sunete ale gamei muzicale
DU	vb	DU, Imperativ al verbului DUCE: <i>„Du scrisoarea la poștă“</i>
EA	pron	EL, EA, <i>ei, ele</i> , pron. pers. 3. (Ține locul persoanei despre care se vorbește)
EC	sn	EC s. n. Unu-unu la zaruri, la jocul de table.
EE	ij	EE interj. Exclamație care exprimă diferite stări sufletești: a) reproș, enervare; b) plictiseală, indiferență etc.
EH	ij	EH interj. Exclamație care exprimă diverse sentimente: dispreț, resemnare, dezamăgire, necaz etc.
EI	pron	EL, EA, <i>ei, ele</i> , pron. pers. 3. (Ține locul persoanei despre care se vorbește)
EL	pron	EL, EA, <i>ei, ele</i> , pron. pers. 3. (Ține locul persoanei despre care se vorbește)
EN		<i>en détail</i> (fr.) loc. adj., loc. adv. (Vânzare) cu amănuntul
ET		DIVIDE ET IMPERA! (lat.) <i>dezbină și stăpânește</i> . HIC ET NUNC (lat.) <i>aici și acum</i>
EU	pron	EU, pron. pers. 1 sg. EU, <i>eurî</i> , s. n. Ceea ce constituie individualitatea, personalitatea cuiva
EV	sn	EV (livr.) s. n. / s. m., pl. <i>évuri / evi</i> , Perioadă din istoria omenirii cu anumite trăsături specifice. <i>„Evol mediu“</i>
EX	pf	EX AEQUO loc. adv. La egalitate.
FA	sm	FA s. m. invar. Notă muzicală
FI	vb	FI, sunt, vb. IV. Intrans. A exista, a avea ființă. <i>A fi sau a nu fi</i> .
FU	vb	FU Perf. simplu, pers. 3, al verbului FI
GA	ij	GA interj. (De obicei repetat) Cuvânt care imită strigătul găștelor.
GO	sn	GO s.n. Joc, de origine chineză, asemănător șahului.
HA	ij	HA interj. Exclamație care exprimă: surprindere; mulțumire; satisfacție etc.
HE	ij	HE interj. Exclamație care lasă să se înțeleagă că lucrurile sunt mult mai complicate decât par...
HI	ij	HI interj. Strigăt cu care se îndeamnă caii la mers.
HM	ij	HM interj. Cuvânt care exprimă neîncredere, rezervă, nemulțumire.
HO	ij	HO interj. Destul! stai! oprește-te!
HU	ij	HU interj. Imită strigătul unor păsări cum sînt ciuful sau cucuveaua.
IA	vb	IA interj. Cuvânt prin care se atrage atenția ascultătorului. Imperativ al verbului LUA
IC	sn	IC, <i>icuri</i> , s. n. (Reg.) Pană de despicat lemne.
IE	sf	IE, <i>ii</i> s. f. Bluză femeiască din componența costumului național
II	sf	IE, <i>ii</i> s. f. Bluză femeiască din componența costumului național. ÎI, forma de dativ a pron. EL.
IL	pron	ÎL, forma de acuzativ a pron. EL
IM	sn	IM, <i>imuri</i> , s. n. (Reg.) Noroi, murdărie.
IN	prep	ÎN prep. Indică interiorul spațiului unde are loc o acțiune, unde se află ceva, spre care are loc o mișcare. <i>Intră în casă</i> .

IO	pron	IO, formulă care preceda, în documentele și înscrisurile oficiale, numele domnitorilor Țării Românești și ai Moldovei. <i>Io, Mircea Voievod</i>
IR	sn	IR, <i>iruri</i> , s. n. (Pop.) Alifie pe care o prepară femeile la țară din diferite grăsimi, plante etc.
IS	vb	ÎS, formă populară de ind. prez. a verbului a fi. <i>Eu îs...; ei / ele îs...</i>
IT	sm	IT, <i>îți</i> , s.m. (reg.) copil neastâmpărat.
IU	ij	IU interj. (Repetat) Strigăt pe care îl scot flăcăii la horă și care însoțește strigăturile. ♦ Strigăt care exprimă spaima. – Onomatopoe.
IZ	sn	IZ, <i>izuri</i> , s. n. Miros deosebit, specific, aromă particulară.
LA	prep	LA ¹ prep. <i>S-a dus la el</i> . LA ² s. m. invar. Notă muzicală. LA ³ , <i>lau</i> , vb. I. Tranz. și refl. (Pop.) A (se) scălda, a (se) îmbăia.
LE	pron	LE, formă de dativ/acuzativ a pron. ELE. <i>Le cheamă la masă. Le e lene să meargă...</i>
LI	pron	LI, formă de dativ a pron. EI/ELE. <i>Li se face foame.</i>
MA	ij	MĂ interj. Măi! Hăi! Tu!
MI	pron	MI, formă de dativ a pron. EU. <i>Mi se face foame.</i>
MU	ij	MU interj. (Adesea repetat și cu „u“ prelungit) Cuvânt care redă strigătul specific al vitelor
NA	ij	NA interj. 1. (Fam., cu valoare verbală) Poftim! ia! ține!
NE	pron	NE, formă de dativ/acuzativ a pron. NOI. <i>Ne cheamă la masă. Ne e lene să mergem...</i>
NI	pron	NI, formă de dativ a pron. NOI. <i>Ni se face foame.</i> NI interj. (Reg.; exprimă ideea de uimire, de admirație) Uite, vezi
NO	ij	NO interj. (Reg.) Ei! hei! ia! NO s. n. dramă lirică japoneză. <i>Teatrul no.</i>
NU	adv	NU adv. Servește la formarea formei negative a verbului; neaga alta parte de propozitie
OA	ij	OA interj. (imita plansul bebelusului)
OF	ij	OF interj. Exprima durere, necaz etc.; n. Oftat, suspin; durere, necaz, tristete etc.
OH	ij	OH interj. Exprima durere, plictiseală; uimire etc.
OI	sf	OI, pl. de la OAIE
OL	sn	OL s. n. Vas de lut în care se pune laptele la prins; oala
OM	sm	OM, <i>oameni</i> , s.m.
ON	sn	ON, <i>onuri</i> s. n. A 16-a literă a alfabetului chirilic.
OP	sn	OP, <i>opuri</i> , s. n. (Livr.) Operă (literară sau științifică); carte, lucrare, scriere.
OR	cj	OR conj. Dar, însă. ♦ Deci, așadar.
OS	sn	OS, oase, s.n.
OT	adj	OT prep. (inv.) din.; OT s. n., pl. <i>oturi</i> . – A 25-a literă a alfabetului chirilic.
OU	sn	OU, <i>ouă</i> , s. n.
PA	ij	PA interj. Termen de salut folosit mai ales la despărțire
PE	prep	PE prep.
PI	s	PI s. m. invar. Simbol matematic (π) = circa 3,14
PU	ij	PU interj. Imită strigătul pupezei
RA	s	RA, divinitate egipteană, zeu al Soarelui și al luminii
RE		RE s. m. invar. (Muz.) Una dintre cele șapte sunete muzicale ale gamei
RO	sn	RO s. n. invar. – A 17-a literă a alfabetului grecesc.
SA	adj	SĂU, SA, <i>săi, sale</i> , pron. pos., adj. pos.
SE	pron	SE pron. refl.
SI		SI s. m. invar. Treapta a șaptea din gama majoră tip; ȘI adv., conj.
SO	ij	ȘO interj. Strigăt cu care se asmut câinii.
SS	ij	SS interj. = ST
ST	ij	ST interj. prin care se cere cuiva să facă liniște = SS, SST
SU	ij	ȘU interj. Imită murmurul vorbelor șoptite
TA	adj	TĂU, TA, <i>tăi, tale</i> , pron. pos., adj. pos.
TE	pron	TE pron. V. tu.
TI	pron	TI interj. – Exprimă mirarea. ȚI pron. pers. 2 sg. în dativ
TT	ij	TT interj. Exprimă dezaprobarea, nemulțumirea sau mirarea.
TU	pron	TU pron. pers.
UD	adj	UD, <i>uda, uzi, ude</i> adj.
UF	ij	UF interj. Exprima ciudă, regret, necaz, plictiseală...
UI	sf	UI interj. chiuitura. UIE, <i>ui</i> , s. f. (reg.) Șoricar. UÎ, <i>uiesc</i> , vb. IV. intrans. A chiui.
UN	art	UN, O, <i>unii, unele</i> , art. nehot.
US	ij	UȘ interj. Cuvânt cu care se alungă păsările.
UT		UT s. m. invar. Vechea denumire a notei do.
UU	ij	UU interj.
UZ	sn	UZ, <i>uzuri</i> , s. n. întrebuintare, folosire; folosință.
VA	vb	VA vb. intrans. defectiv (<i>mai va ...</i>); auxiliar pt. viitor; VĂ pron. pers. în acuzativ/dativ
VI	pron	VI pron. pers. în dativ
VU		VU s.m. invar. Unitate de măsură a volumului semnalelor audio

XU	sm	XU <i>s.m.</i> Monedă divizionară în Vietnam
ZA	sf	ZA , <i>zale</i> , s. f. 1. Fiecare dintre ochiurile unui lanț;
ZI	sf	ZI , <i>zile</i> , s. f. ; vb. ZICE la imperativ.